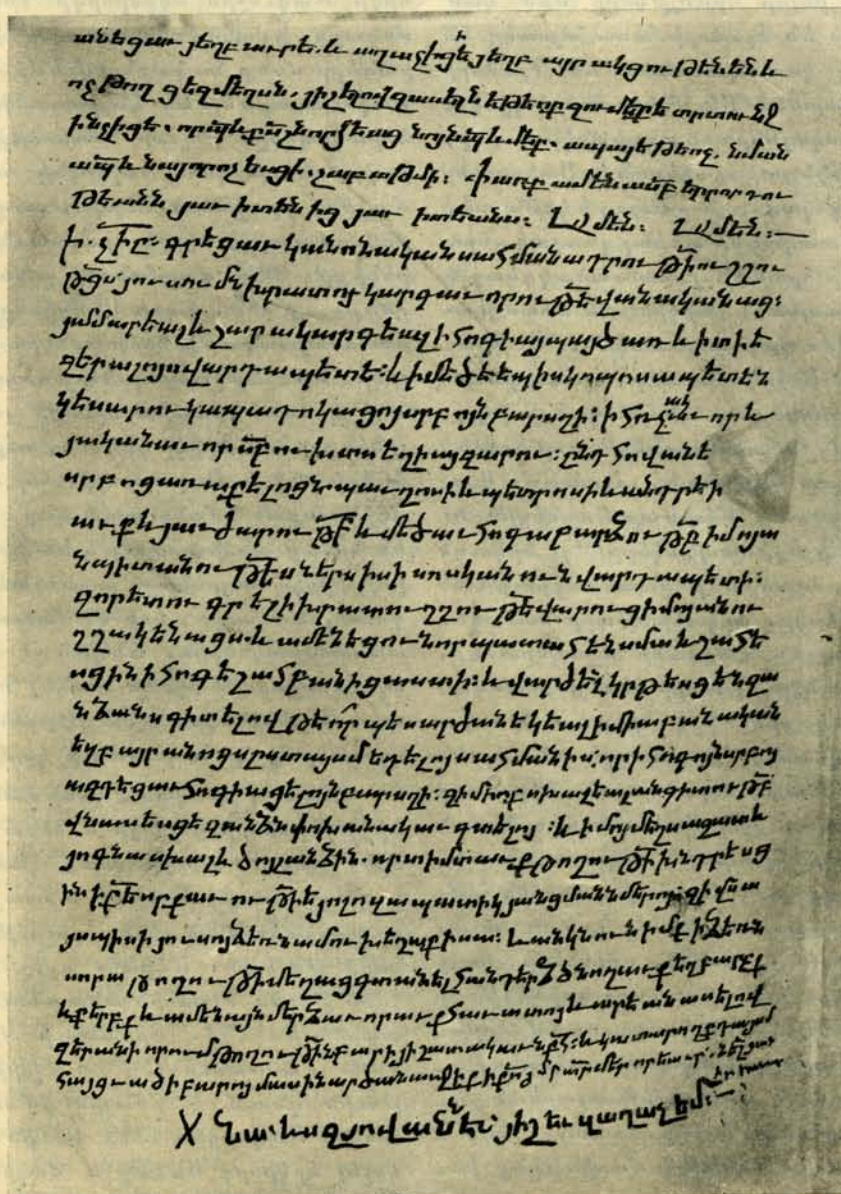

էր դրիւք, գտնուած է «Ամիր-Հասանայ, որդւոյ Իաչէ, որդւոյ Ամիր-Հասանայ, որդւոյ Պոռչայ» իշխանութեան տակ^(*): Աւելի պարզ տեղեկութիւն ունինք 1328 թուին գրուած մի յիշատակարանից, ուր Պոռչեանները կոչուած են «տէր եւ իշխեցող սուրբ մեհարանիս եւ տանս դպրոցական ժողովելոց»^(**): Մի

չուած^(*): Այս բաներն ու որակումները աւելի սերտ յարաբերութիւն են ցոյց տալիս, քան սովորական կապն էր իշխանի եւ իւր սահմանների մէջ գտնուած վանքերի. Պոռչեանները «տէր եւ իշխեցող են» Գլաձորի դպրոցի, այսինքն ենթարկուած նրանց անմիջական հովանաւորութեան, որոնց օժանդակութեան շնոր-

Պատկեր 197.

երրորդ հատակոտոր գրուածքի մէջ եւս, որ ներքողի բնաւորութիւն ունի Գլաձորցիների կողմից Պոռչեան Ամիր-Հասան Բ.ին ուղղած, «ծիրանայ ծաղիկ մանկագոյն իշխան մեր, որ տայրն (s) է տեղւոյս» կո-

հիւ ծէկց, ծաղիկեց եւ արդիւնաւոր հանդիսացաւ այս «դպրատունը» կամ «համալսարանը», վաթսուն տարուայ ընթացքում:

Գլաձորը վանք էր սովորական մաքուր, ինչպէս կեչառոյքն էր, Գեղարդը և այլն, ուր նոյնպէս վարդապետներ կային և որոնք աշակերտներ ունէին, այլ

(*) Խաղբակեանք Ա., 199. Յաւել. Բ. 22: Աւելան, Սիսական, 133:

(**) Անդ, 199-200. Յաւել. Բ. 24:

(*) Խաղբակեանք Ա., 199-200. Զեռ. Իշմ. N° 734: